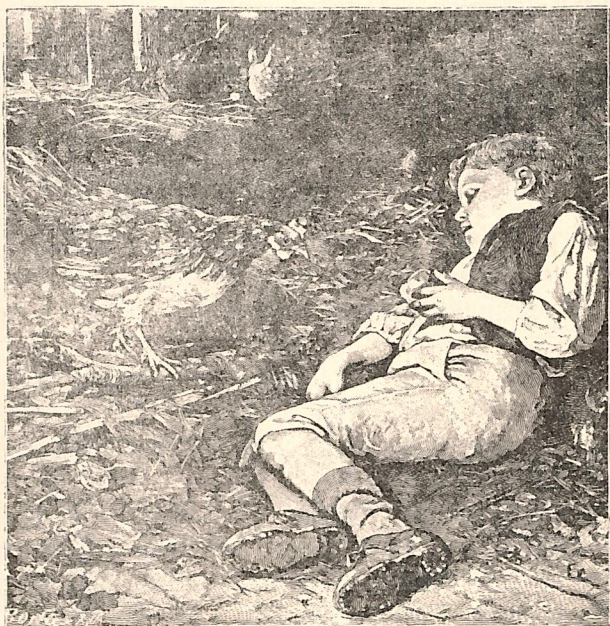

II.

Ахъ, какъвъ сладъкъ хлѣбецъ държалъ лѣнивиятъ Георги, заспалъ въ сѣното! Ехъ че сладъкъ обѣдъ за гладни хорица!

Прѣдпазливо се доближила пѣтлювата госпожа до Георги и—на работа. Протегнала вратъ и—клъвъ-клъвъ! — почнала своя обѣдъ.

Събудилъ се Георги, сънливо погледналъ неканената гостенка, обърналъ се на друга страна и заспалъ. А кокошката пакъ почнала сладко-сладко да кълве.

